

UZINA NOASTRĂ

ORGAN AL COMITETULUI ORĂSENESC P.M.R. HUNEDOARA ȘI AL SFĂTUII POPULAR ORĂSENESC

ANUL VIII (X) Nr. 732

SIMBĂTA 6 Iunie 1959

4 pagini 20 bani

LA INCHIDEREA EDIȚIEI

Noul funicular Teliuc-Hunedoara a intrat în exploatare

Ieri în jurul orei 12 au început să sosească la Hunedoara primele corfe pentru minereu de la minele Teliuc, transportate cu noul funicular care a intrat în probele de rodaj. Acest funicular, cel mai modern din țară, complet automatizat, a fost construit și dat în folosință în ziua de 5 iunie a.c. de către întreprinderea de lucrări forestiere din țara noastră.

Capacitatea noului funicular este mai mare, față de a vechiului funicular, cu 120 tone pe oră.

Prima coră care s-a îndreptat spre Hunedoara a fost frumos pavoazăată de către mineri și purta lozinca: „Să dăm furnalelor din Hunedoara tot mai mult mine-reu”.

MUNTEANU TOVICA
activist P.M.R.

In vizită la oțelari

Dimineața. O nouă zi de muncă. Schimbul condus de tovarășul inginer Dan Constantin este prezent pe platforma noii oțelării. Peste tot locul se muncește de zor. Macaralele dau zor la încărcarea cuptoarelor. La brigada utemistă condusă de tovarășul Orelt Paul se aud voci îndemnătoare:

— Mai repede tovarăși, să elaborăm șarjele în timpul cel mai scurt — îndeamnă conducătorul brigăzii pe ceilalți oameni. Și, oțelarii îl ascultă, dând zor la pregătirea șarjei. Această brigadă este fruntașă în oțelăria nouă. În luna mai de pildă ea a elaborat o șarjă rapidă de mare tonaj în numai 6,35

ore, dând imbold și celorlalte brigăzi pentru scurtarea timpului de elaborare a șarjelor de oțel. Planul de producție al acestei brigăzi a fost îndeplinit și chiar depășit, dând peste sarcinile de plan 323 tone oțel și 22 șarje rapide. Indicii de utilizare a cuptorului nr. 1 a sporit cu mult brigada înregistrând succese și în privința reducerii prețului de cost, elaborând fiecare tonă de oțel cu 19,99 lei mai ieftin. Succesele se datoresc în primul rând efortului depus de către toți oțelarii din brigadă cum sînt tovarășii Colța Martin, Bularu Ioan, Bogdan Ioan și alții. Pentru succesele obținute în luna mai, brigada tovarășului Orelt Paul a fost premiată de către comitetul de întreprindere.

Tot ceea ce a însuflețit în permanent această brigadă este faptul că oțelarii nu vor să piardă sub nici o formă întrecerea cu reșinenii și se străduiesc să producă cât mai mult oțel în contul angajamentului anual.

D. J.

ACTUALITĂȚI hunedorene

In astă seară, la Teatrul nou

Așa după cum am mai anunțat, astăzi, sîmbătă 6 iunie, orele 20,30, în sala Teatrului nou se va desfășura un program festiv dat de formațiile artistice din orașul nostru, care s-au clasat pe primele locuri în cadrul fazei raionale a celui de-al V-lea concurs de amatori al sindicatelor. Programul va fi susținut de corurile Combinatului siderurgic, I.C.S.H., Atelierele C.F.R. Simeria, de fanfara Atelierele C.F.R. Simeria și brigada artistică de agitație a termocentralei tineretului.

Teatrul de Stat Reșița în turneu

Colectivul Teatrului de Stat din Reșița, în turneu prin țară, va reprezenta marți 9 iunie, matineu și seara, piesa „Ultima oră” cunoscută comedie în trei acte a scriitorului Mihail Sebastian.

Manifestații sportive

Miine, divizionara, B., Corvinul, va susține pe arena din localitate de la ora 17, jocul oficial împotriva formației Industria Sirmii din Cîmpia Turzii.

În deschidere se vor desfășura cele două reprezentante ale orașului nostru în Campionatul regional, Corvinul II și Corvinul III.

Citiți în acest număr:

- Satiră și umor (pag. 2-a)
- „Tipul șmecher” (foleton) (pag. 3-a)
- Poșta redacției (pag. 3-a)
- Note externe (pag. 4-a)
- Din U.R.S.S.: o uzină modernă (pag. 4-a)
- Conferința de la Geneva a miniștrilor de Externe (pag. 4-a)

De la cabinetul de partid

Pentru ca închiderea anului în învățămîntul de partid să se desfășoare în cele mai bune condiții, cabinetul de partid a luat măsurile corespunzătoare.

În cadrul acestor acțiuni, ieri, vineri, s-au desfășurat presemnările cu propagandistii de la toate formele de învățămînt.

Pentru astăzi, sîmbătă, sînt programate consultații individuale. Aceleași consultații se vor da în zilele care urmează și la Simeria, Ghelar și Călan.

Tot ieri, s-a organizat o consultație colectivă cu cadrele didactice, la care au participat 60 tovarăși. Lecțiile acestora au fost tovarășii profesori Ungur Ioan, Simtea Gheorghe, inginer Dobrin Ion și alții.

Tot în vederea închiderii anului de învățămînt, cabinetul de partid este deschis pentru consultații individuale, consultări de material bibliografic etc., în fiecare luni, miercuri și vineri între orele 17—21.

Aportul constructorilor hunedoreni la dezvoltarea industriei grele

(Convorbire cu tovarășul arhitect Alexandru Cogan, director general I.C.S.H.)

S-a vorbit mult despre priceperea și hărnicia constructorilor hunedoreni. În fiecare an ei predau siderurgiștilor noi construcții industriale și locuințe muncitorești. Anul acesta, la Hunedoara s-au deschis noi șantiere: bateria IV-a de cocs, noul cartier al Orașului Muncitoresc etc. Adăugați la acestea bateria de cocs, nr. 3, distilăria de gudroane, strungăria de cilindri, fabrica de dolomită, turnăria de lingotiere de la Călan, ca să amintim numai șantierele mari, și veți avea un tablou — e drept sumar — al activității constructorilor hunedoreni.

Mindria constructorilor este laminorul de 650 mm., lucrare de proporții uriașe. Fiind cel mai mare agregat siderurgic al Hunedoarei a pus în fața constructorilor probleme grele. Comuniștii, tinerii constructori au muncit zi și noapte pentru ca laminorul să fie gata pentru rodaj la timpul stabilit de grafic. Să montezi 12.000 tone de agregate în numai 10 luni, este o realizare pentru care constructorii hunedoreni merită felicitări.

Acum, laminorul de 650 mm. se află în rodajul general. Conform planului, la 1 iulie, rolele vor purta cu repeziune spre caja laminorului prima țagă de oțel. Va fi încununarea muncii deplină, satisfacția datoriei împlinite.

După ce am vizitat mai multe șantiere, am făcut o vizită tovarășului arhitect Cogan Alexandru, director general al Întreprinderii de Construcții Siderurgice Hunedoara. L-am rugat să vorbească cititorilor noștri

la ce lucrează în prezent constructorii hunedoreni.

— Dezvoltarea economiei noastre naționale are la bază crearea unei puternice industrii siderurgice, care predă metalurgiei prelucrătoare materia primă, adică fonta, oțelul și laminatele de care are nevoie.

Întreprinderea de construcții siderurgice din Hunedoara este un factor important în realizarea marilor agregate siderurgice din Hunedoara și Călan. Înființată cu nouă ani în urmă, și-a ridicat continuu nivelul tehnicii și capacitatea de producție, a format cadre numeroase de muncitori și tehnicieni cu o înaltă calificare.

Aportul constructorilor constă pe de o parte în predarea agregatelor noi la termen și chiar înainte de termen în folosință, pe de altă parte în realizarea unor agregate de mare tehnicitate, care au intrat în exploatare chiar de la început cu întreaga lor capacitate de producție.

În cei nouă ani de existență ai întreprinderii de Construcții Siderurgice din Hunedoara au intrat în exploatare:

Două furnale moderne de mare capacitate cu toate secțiile auxiliare: oțelăria Martin cu trei cuptoare a 185 tone; două baterii de cocs cu secțiile chimice și o baterie cu trei cuptoare la Călan pentru producerea semicoesului prin fluidizare.

S-au executat în cea mai mare parte lucrările energetice și auxiliare ale Combinatului siderurgic din Hunedoara, iar anul trecut a

MIRGEA NEAGU

(Continuare în pag. III-a)

Să facem cunoștință cu...

Un muncitor harnic

Anii au trecut repede, rămînînd în urma jecăruia doar amintiri obișnuite din viața lui. Iată, de pildă, acum zece ani au plecat spre școala profesională din Ițcani mai mulți fii de țărani ai comunei Pașcani. O școală abia înființată, îl primește ca elev și pe tînărul Tirpescu Mihai. După un an de pregătire teoretică și practică, se întoarce în vacanță pentru a-și ajuta părinții la munca ogorului. Întorcîndu-se în toamnă la școală a fost mutat pentru a-și continua cursurile la Hunedoara. Astfel că de astă dată a lăsat în urmă pe cei patru frați ai lui și părinții, care cu toții l-au petrecut pînă la gară. După absolvirea școlii, ani de-a rîndul a lucrat într-o echipă de oțelari din combinat, la oțelăria veche.

Tirpescu, a căutat zi de zi să-și însușească tainele meseriei de oțelar, pe care a îndrăgit-o mult. Modest, sîrguincios, a îndeplinit rînd pe rînd fiecare îndeletnicire din echipă. Nu implinise nici 20 de ani cînd a devenit prim-topitor și conducea de acum o echipă. Văzînd că mereu se schimbă fața combinatului siderurgic, înălțîndu-se noi construcții, el se hotărîse să rămînă definitiv în cetatea fontei și a oțelului. După satisfacerea serviciului militar, el vine cu noi

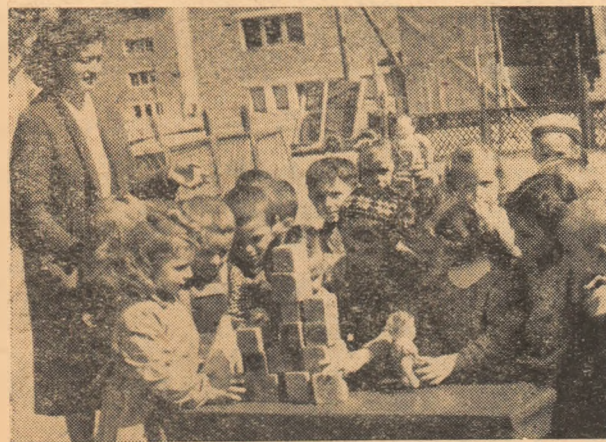
forțe în uzină, încadrîndu-se la o secție cu agregate noi și puternice. Zile și nopți a lucrat pe platforma oțelăriei noi, îndeplinindu-și întotdeauna sarcinile de plan. Perioada de un an și jumătate ca prim-topitor l-a făcut pe Tirpescu să fie cît mai aproape de procesul tehnologic, echipa lui elaborînd multe tone de oțel peste plan. Împreună cu cei cinci ortaci, el a fost exemplu pentru întreg colectivul de oțelari. Patriotismul de care a dat dovadă, rezultatele pe care le obține în producție, i-au adus rînd pe rînd bucurii deosebite. Spre exemplu, nu de mult organizația de partid a secției oțelărie nr. 2 l-a primit în rîndul comuniștilor, angajîndu-l alături de ei la lupta pentru a da patriei cît mai mult oțel. Dar Tirpescu Mihai ca prim-topitor nu s-a mulțumit cu rezultatele cîștigate. A mers mai departe să-și însușească grabnic procesul de fabricare a oțelului, să folosească la maximum agregatul pe care-l avea în primire, experiență căpătată de la inginerii și tehnicienii secției.

Plecat de acasă, fîu de țărani muncitor, îl găsim acum promovat ca maistru oțelar în secția a doua, cunoscut și apreciat de toți oțelarii.

DUMITRESCU JEAN

Carnet de reporter

Explicație la o fotografie

Mai întotdeauna, reporterul nostru își face datoria așa cum se cere. Vă ba aia... ca la carte. De data asta însă nu și-a făcut-o decît pe jumătate. S-a „mulțumit” doar să fixeze pe pelicula aparatului o singură imagine. Să-și mai noteze numele celor fotografați sau unele aspecte privind viața și preocupările lor, felul cum sînt crescuți și educați etc., nimic... Și cum numai cu o fotografie fie ea cît de reușită nu poți scrie un reportaj, am plecat

după completările necesare la cîmînul de zi al I.C.S.H.-ului...

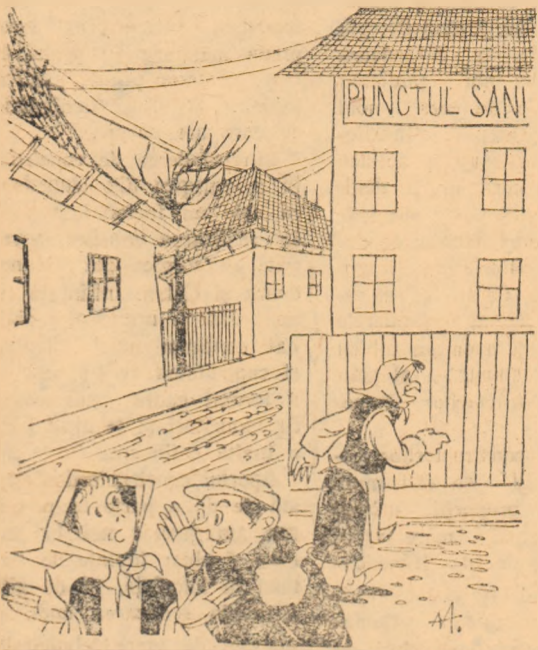
Pe puștii aceștia, foarte simpatici, voinici și sănătoși, cu fețele pline, vesele și cu zîmbete pe buze, nu i-am mai găsit — cum i-a surprins fotografii — strînși ciorchine în jurul mesei, dînd viață unei construcții din cuburi. Și nici tovarășa educatoare Borodi Alexandra nu mai stătea lîngă ei, învălîndu-i cu privirea blîndă și să le spună cum anume să aranjeze cuburile. Atît

Romenoiu Elena, Roșu Gheorghe, Tepovici Constantin, Popa Petrică, Lapoși Monica, Mariana Drăghici, Paraschiv Elena, Chioreanu Anuța și toți ceilalți copii din cele două grupe — mare și mică — se jucau veseli în aer liber în curtea cîmînului. Erau atît de fericiți și entuziaști și zburdau cu atîta patimă copilărească de parcă toată lumea era numai a lor. Ca de obicei, băieții erau mai zglobii, mai neastîmpărați. Alergau cît îi țineau picioarele, săreau într-o parte și în alta, se luau la trîntă. Dintre toți însă, micuțul Grișa Ghițulescu părea a fi cel mai „în formă” și totodată cel mai strîngar. Tot zburîndu-se el așa, deodată se împiedică și căzu jos, zdrelindu-se la un genunchi. Credeți că a plîns? De loc. În ochii lui scînteietori au apărut doar cîteva bobite ca de mîrgăritar, cu care de fapt s-a dus pîuă în camera unde tovarășa Cristea Silvia, directoarea cîmînului l-a bandajat.

BALINIȘTEANU ANANIA

(Continuare în pag. III-a)

SATIRĂ ȘI UMOR

— Cum, baba Safa la punctul sanitar?

— Păi ce, crezi că are curaj să se doftoricească cu leacurile ei?

Doi mincinoși

Un surd și-un chior mergeau agale,
Așa, fără de rost — și-n cale,
Un plop înalt ei întâlniră
Pe care mult timp îl priviră.

Chiorul grăi: — „Vezi, frățioare,
O muscă mică vrind să zboare,
Din vârful plopului spre soare?”

— „Unde-i, s-o vad! surdu-nțreabă.
Dar chiorul se întărită
Și-i zise: — „Cum, tu nu mă crezi?”

Iar surdul:
— Da, te cred c-o vezi
Din vârful plopului zburind,
Că și eu o aud cîntînd!...
P. POPESCU

D-ale educației...

— Tăticule, îi spune Petrișor — patru ani — lui tăică-său, așa e că mătura are picioare?

— Nu, copilul meu, nu are.
— Atunci, de ce îi spui mamei în fiecare dimineață: plimbă mătura asta prin casă?

Epigrame

UNUI CONDUGATOR DE ȘANTIER

Pentru el ar fi mai bine
Să fie drumurile lîne
Greutăți să n-aibă-n cale
Unde-i deal, să fie vale.

★

UNUI ȘOFER

Mașina ți-este stricată
Pe butuci e așezată
De lingă ea ai plecat
La bombă te-ai respectat.

I. STOENESCU

... Despre biblioteca secției stației și rețele din C. S. H.

Biblioteca noastră, frate,
Are dulap, are și cărți,
Dar fie că-s împrumutate
Prin secție și-n alte părți,
Fie că-s veclii și rupte-așa
Că nu le cere nimenea...

D. RAȚESCU

Din antologia epigramei

Pe vremea cînd era funcționar
La o judecătorie, poetul și epigramistul Cincinat Pavelescu, sicut de șicanele unui șef de serviciu care mai în fiecare zi îl dădea absent nemotivat, i-a răspuns prin versurile de mai jos:

Mai riguros ca un vagmistru,
Tu mă dai lipsă la registru,
La tribunal cînd sint prezent.
Îți iert cu milă răutatea,
La gîndul că posteritatea
Pe veci o să te dea absent...

★

...Tot Cincinat Pavelescu, s-a adresat astfel unui avocat flecar din acea vreme:

Vestitul avocat Fabriciu,
Nu-i orator, dar mie-mi place.
Dacă vorbind e un supliciu,
E un deliciu dacă tace...

— Uite, Ieli-ță, „Vinzătorul de păsări” la noi în sat!
— Și cum o fi dînd perechea?

ASTĂ SEARĂ LA
CAMINUL CULTURAL
OPERETA
VINZĂTORUL
DE
PĂSĂRI

OPRIRI

Imi place să călătoresc cu autobuzul. M-am învoțat cu orariul diferitelor curse, pe diferitele trasee din oraș. Aștept mașina la ora stabilită și în câteva minute sint la stufă, la gară, la bluming, mă rog, unde mă mină interesele.

Intr-una din zile, urcam spre O.M. Imi făceam socoteala că pes-

Pe arșița verii, apa rece, delicios lucru!

Iată motivul pentru care cei în drept s-au îngrijit să monteze în mai multe puncte ale orașului fîntini arteziene. Bei și te răcorești.

Dar, să vedeți ce lucru năzdrăvan: fîntinile astea, ori n-au presiune, ori țîșnesc cu furie pînă la strășinile caselor!

Nici într-un caz, nici în celălalt, nu pot fi de folos.

Fotografia noastră înfățișează „fîntina” arteziană de lingă parcul din fața grădinii de vară I.C.S.H. Cum: să bei apă dintr-un asemenea vulcan?

te câteva minute voi fi acasă. Cei-alți călători judecau, cu siguranță, deopotrivă cu mine. O singură persoană gîndea într-un fel aparte: șoferul.

E drept că și opt ore pe zi la volan, pe același traseu, cu același stații, devine monoton. Iată, dar, că șoferul nostru a oprit în piața veche, unde nici o tablă indicatoare nu arată: „Oprire”. O călătoare din față de lingă șofer, a coborît și peste câteva minute s-a înalțat cu niște covrigi. Excelenți covrigi, rumeni, proaspeți, cu sare. I-a dat și șoferului doi, pe urmă au schimbat câteva vorbe, călătoreea a coborît din nou și a venit cu niște ziare. Interesante ziare, abia apărute.

— Dar aici nu e stație, tovarăși, a obiectat un călător.

— Opresc unde vreau, a răspuns calm șoferul.

Mă rog, poate că are dreptate. Pentru verificare, îl numim: Buzas Gavril, Ziua întîmplării 1 tunte a. c. ora 20.40, Autobusul purta numărul 50.386.

„Gospodarul”

Vecinul meu de la etajul doi
E gospodar și încă de-ăl de soi.
El și-a organizat apartamentul
Cu toată chibzuința și talentul.

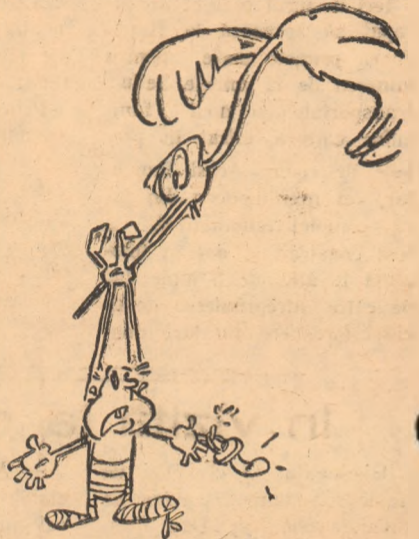
Din culoar făcu bucatărie,
Cămara, transformă în magazie,
Bucătăria-n punct farmaceutic,
Iar magazia în bazin nautic.

În dormitor el sparge lemne tari,
Pe scară crește șap te giște mari,
În pod, trei stupi simpatici cu albine.
Într-un cuvînt, se și mte foarte bine...

I. FLORIAN

Copilul șefului

— Nu vleau cu barza,
vleau cu mașina!

ANECDOTE

În ultimele clipe ale vieții, poetul german Heinrich Heine a fost sfătuit de prietenii:

— Roagă-te acum lui Dumnezeu, să-ți ierte păcatele.
— Dumnezeu mă iartă și așa — a răspuns muribundul — fiindcă asta e meseria lui.

★

Invitat la o bătrînă contesă ca să petreacă o săptămînă, scriitorul englez Bernard Shaw a fost găzduit în bibliotecă, pe o canapea. A

două zi, gazda l-a întrebat, binevoitoare:

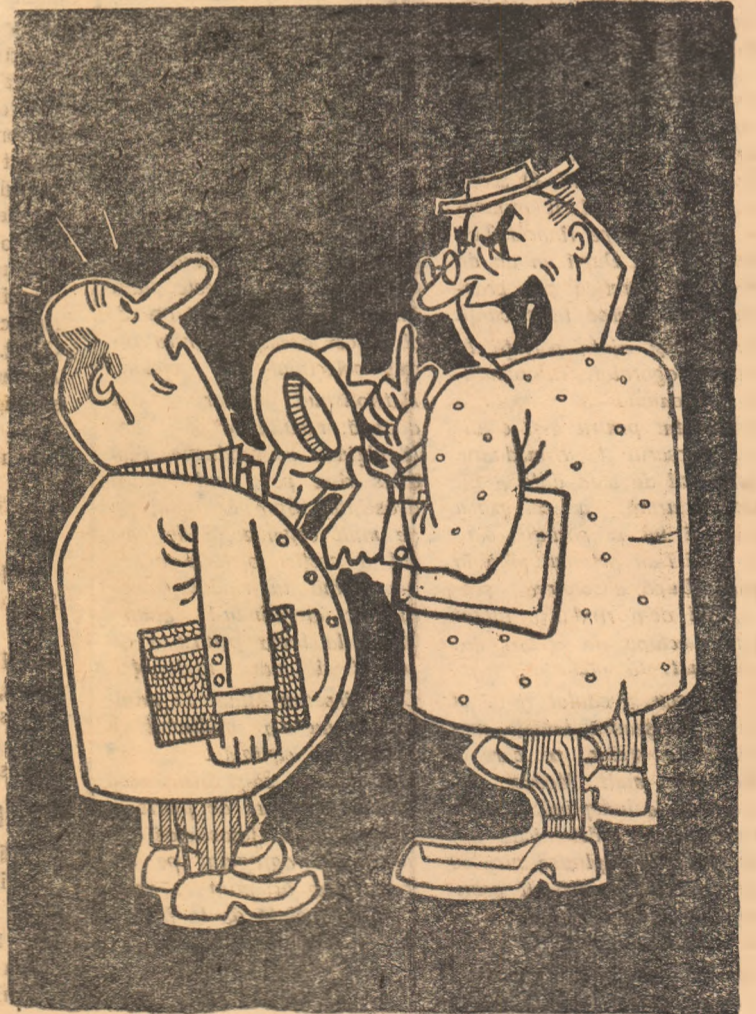
— Ei bine, domnule Shaw, cum ați petrecut noaptea?

— Excelenți, stîmătă doamnă — a răspuns scriitorul, cunoscut prin replicile sale caustice — dar acum îngăduiți-mi să mă duc acasă ca să mă odihnesc.

★

Celor care obișnuiau să i se adreseze cu „maestre”, Caragiale le răspundea sec:

— Mai este!

INTRE „FOȘTI”: — Orice ai spune, fabrica asta nouă e frumoasă.

— Mofhuri, domnul meu. Eu am avut patru și n-am mai făcut atîta caz.

Tipul șmecher

Pe tipul „șmecher” l-am întâlnit întâia oară la cantina I-a a combinatului. Când a intrat în sală, s-a așezat la o masă la care mai era un abonat, căruia i-a zis:

— Maistre, cele două locuri le ținem ocupate! Clar?

— Așteptați pe cineva? l-a întrebat omul.

— Nu! Dar în cazul acesta ne rămâne supă în plus.

Omul a tăcut. „Tipul șmecher” a pus un bon pe masă, apoi a strigat unai fete;

— Maia, mai repede, că doar nu ești împiedicată! Nu vezi că-s grăbit?

La mesele care erau la rînd și care nu fuseseră servite, abonații au început să murmure. „Tipul șmecher” s-a încapăținat, a promis unui muncitor „o plăcintă”, apoi s-a dus și s-a servit singur. Când bucatăresele s-au împotrivit, el le-a explicat: „La mine nu țin!”.

L-am întâlnit apoi pe „tipul șmecher” la cocserie. Când l-am întrebat ce meserie are, mi-a spus că el „nu e om de-a presta meserie”, ci că e „ajutor de șef de secție”. N-am spus nimic. Părea băiat dezghețat și „înfolit”. Însă altcineva, mai tirziu, mi-a dat următoarele detalii:

— E un simplu muncitor, tovarășe. Dar ce e mai dureros e faptul că nu-i place să muncească. Și nu-i lasă nici pe alții să lucreze. Parcă are magnet. Azi îl atrage pe unul, mâine pe altul, ceea ce nouă, celor din organizație, ne dă de gândit.

Cîteva zile mai tirziu l-am întâlnit pe „tipul șmecher” pe stradă. Când l-am întrebat ce mai face, mi-a răspuns:

— Trebuie să vinez ceva, un „îngerăș”, adică. Ceva așa, care — mă-nțelegi — să fie, vorba ceea, „fuchi”.

— Dar dacă una, așa „fuchi” nu te vrea, atunci?

— Ehe, nene, la mine nu merge cu vrute și nevrute. Principalul e ca mie să-mi placă... Și ce, vrei să spui că eu nu sint tip bine?

— Eu unul nu-s „domnișoră” să te pot caracteriza.

Tocmai atunci treceau pe lingă noi două fete drăguțe. Numai ce-l aud pe „tipul șmecher”:

— Păpușico, te faci că nu mă mai cunoști?

Dar fetele și-au văzut de drum. Iar el m-a lăsat în mijlocul străzii și a luat-o pe urmele lor. L-am privit din spate.

Purta pantofi cu talpă groasă, pantaloni „la 18”, o canadiană verde, al cărei guler e veșnic ridicat și un păr „moț”, sistem creată de cocoș.

Intr-o zi am aflat mai multe despre „tipul șmecher”: că e chiulangiu, bețiv, scandalagiu, că își înveală prietenii și colegii de muncă, iar uneori le fură din lucruri, pe care apoi le vinde, că se agață de leinei pe stradă (ceea ce de altfel eram convins), și că... urmează să fie pus în discuția adunării generale U.I.M. și ulterior a cadrelor.

Ultima veste m-a bucurat nespus de mult.

I. DRAGANESCU

Pe urmele materialelor publicate

„Amnezia“

În urma articolului cu titlul de mai sus care a apărut în numărul 725 al ziarului „Uzina noastră” din 13 mai a. c., conducerea T.A.P.L. anunță că a analizat cazul numitului gestionar remizier Coșofanu Nichifor, care obișnuia să „uite” a da restul clienților și i s-a pus în vedere că la o a doua abateră de acest fel i se va desface contractul.

Tot în aceea notă se mai critica și atitudinea gestionarei de la debitul de tutun de lingă podul peste Cerna. Răspunzind ziarului, conducerea O.C.L. produse Industriale ne informează că gestionara în cauză a fost sancționată pe linie administrativă și obligată ca pe viitor să restituie în întregime restul cuvenit cumpărătorilor fără alte complectări.

„De ce sînteți așa rău“

În ziarul nr. 728 din 23 mai a. c. a apărut nota: „De ce sînteți așa rău”, în care se critica atitudinea necinstită a ospatarului Mihaică Sever de la restaurantul „Metalul”. În legătură cu acest caz, conducerea T.A.P.L. arată în răspunsul trimis ziarului că numitului ospătar i s-a dat avertisment pentru fapta săvîrșită și i s-a cerut ca atunci cînd face notele de plată să se consulte mai întîi și cu clientul asupra a tot ce anume a consumat.

Reguli care nu se respectă

Trăim într-o vreme cînd oamenii se călăuzesc după anumite legi și reguli bine definite.

Cum este firesc și colectivul de conducere al I.C.S.H. pentru buna funcționare a secțiilor și serviciilor din cadrul întreprinderii au întocmit anumite instrucțiuni și reguli, care au devenit legi pentru toți salariații întreprinderii. Pînă aici totul e în ordine. Dar iată că mai există unele servicii care necotesc aceste legi după care ar trebui să se călăuzească. Așa este de pildă serviciul financiar (șef Constantin Aurel), din cadrul direcției generale. Deși este stabilit precis și adus la cunoștință celor interesați că între orele 12,30—14,30 ghișeu de la casierie să fie deschis în scopul ca salariații să-și rezolve anumite probleme financiare, totuși se întîmplă — și aceasta foarte des — ca tocmai în acest interval casierul Beovic Cornel să găsească alte treburi de rezolvat, iar oamenii să piardă timpul în fața ghișeului, așteptînd. Așa s-a întîmplat de pildă în ziua de 30 mai, cînd șapte tovarășii au trebuit să aștepte de la orele 12,30 pînă la 14,00, cînd casierul a binevoit să deschidă ghișeu.

Uneori se întîmplă și altfel. De pildă, dacă cineva se prezintă la ghișeu să zicem cu două minute întîrziere, casierul și de data aceasta i se adresează cu clasică formulă a birocratului: „Vino mâine!”, întrucît nu se poate încălca o regulă a conducerii care este o lege pentru toți.

Este la latitudinea conducerii întreprinderii ca anumite reguli fie financiare, fie morale, să le aplice celor care caută să încerce lumea.

Explicație la o fotografie

(Urmare din pag. 1-a)

„Fetițele îmbrăcate în rochițe scurte, cu flori și șorțuțele de culori diferite, se jucau și ele. În schimb erau mai liniștite și cîntau cel mai mult. Cu una din ele, o fetiță cu ochii albaștri cum e cerul, cu o fundiță albă prinsă în părul castaniu, m-am împrietenit mai repede și chiar i-am luat un scurt interviu.

— Cum te cheamă?

— Mă numesc Anușa, veni prompt răspunsul.

— Și mai cum? Numai Anușa.

— ...Nu! Și Chioreanu.

— Gîți ani ai?

— Mămăica mi-a spus că patru ani.

— Dar poezii știi?

— Da... „Trăiesc Republica Populară Romînă”, „Mama”, „I Mai”.

— Păriații tăi unde lucrează?

— Tăticu e paznic la I.C.S.H., iar mămăica e bucătăreasă aici, la căminul nostru.

— Cum te simți la cămin?

— Cum? Foarte bine. Mai ales că fratele Horațiu e și el aci, iar mămăica ne face înținare!...

— La noi, interveni în discuție tovarășa Cristea — toți copiii o duc bine. Li se servește mîncare bună și consistentă, primesc o îngrijire excelentă și o educație sănătoasă. Fiecare dintre ei învață aici lucruri frumoase și utile, cum anume să dev-

nă mîine cetățeni buni și harnici, folositori patriei.

În programul de dimineață, continuă tovarășa Cristea, avem povestiri, convorbiri și memorizări, desen, picturi și modelaje.

...Am intrat apoi pentru cîteva clipe în interiorul căminului. Totul era frumos și primitor. În cele două dormitoare, păturicile mici erau acoperite cu cearșafuri curate, albe cum e zăpada, iar pe unul din pereți un tablou colorat înfățișa un burduc ce învîța carte. Vorbindu-mi despre îndeletnicirile copiilor, tovarășa Cristea și educatoarea Borodi îmi ară-

tă cu mîndrie cîteva caiete de desen ale micușilor locatari. Dintre toate, cele mai reușite mi s-au părut desenele și picturile „autorilor” Chirilă Constantin, Nuți Stoicescu, Cîndea Lucia și Ghițulescu Lucia de la grupa mare, cît și cele ale lui Lapoși Monica, Popescu Gabriela, Marinescu Daniei, Gherghina Horică și a micușei Chioreanu Anușa, căreia îi luasem interviul...

Poate că aceste complectări la fotografia noastră nu sint suficiente. Într-adevăr, despre viața luminoasă și îmbelșugată pe care o trăiesc cei 75 copii de la căminul de zi al I.C.S.H., ca de altfel toți copiii din patria noastră, se poate scrie foarte mult. Întrucît spațiul nu ne permite, acest lucru îl vom face într-un viitor apropiat...

Problemă „grea“

În secția stației și rețele din combinat, în ședințele sindicale pe secție și în consfățuirii, s-a pus de mai multe ori problema organizării unei brigăzi artistice de agi-

tație. Dar președintele comitetului de secție și responsabilul cultural s-au mulțumit să treacă această problemă în procesul verbal și altit. Oare să fie o problemă atât de grea?

tru, „Pentru tine” — fiindcă viața orașului nostru, efortul eroic al constructorilor și siderurgistilor le oferă un material de mare bogăție și frumusețe care se poate turna în tipare artistice.

Pe toți aceștia — ca și pe alții — îi așteptăm și cu alte lucrări.

E. M.

ZIARELE...

...se distribuie în orașul nostru, la centrele de difuzare, după un orar absolut de necînteț: ba de cu seara, ba dimineața, ba la 11 ziua...

Din această cauză — probabil — și centrele de difuzare le găsești închise la cele mai diferite ore, creînd multe nemulțumiri cetățenilor.

Măsurile de îndreptare se impun neîntîrziat.

Abonați-vă

LA ZIARUL

UZINA NOASTRĂ

Aportul constructorilor hunedoreni la dezvoltarea industriei grele

(Urmare din pag. 1-a)

intrat în exploatare laminorul bluming de 1.000 mm.

Anul acesta întreprinderea urmează să predea în exploatare mai multe agregate care întregesc dezvoltarea combinatului.

Voi enumera cîteva din cele mai importante. La uzina cocso-chimică se apropie de sfîrșit lucrările de la bateria III-a de cuptoare împreună cu fluxul al doilea de pregătire a cărbunelui și secția de stîns coes, care toate vor intra în producție în luna noiembrie 1959, dînd peste 200.000 tone coes pe an. Paralel cu aceste lucrări se desfășoară înzidirea bateriei a IV-a ultima din complexul cocseriei din Hunedoara.

Distilăria de gudroane este un șantier model, cu care întreprinderea noastră se mîndrește.

— Vorbiți-ne mai mult despre acest șantier!

Pe acest șantier deschis în semestrul II al anului 1958 au fost executate mai întîi lucrările de organizare și împrejmuire a teritoriului, apoi lucrările de infrastructură, canalizări, dru-

muri, alimentare cu apă și gaze și abia după aceea s-a trecut la executarea elevațiilor și a montajelor tehnologice.

Amintesc că în total trebuie montați peste 46 kilometri de conducte tehnologice.

La data de 20 iunie intră în exploatare marele laminor de 650 mm a cărui hală principală ocupă o suprafață de 5,5 hectare.

Cu toate greutățile, atît din cauza suprapunerii lucrărilor de construcții și cele de montaj, cît și din cauza condițiilor de iarnă, am izbutit să montăm în mai puțin de 10 luni aproape 12.000 tone utilaj mecanic și electric.

— Desigur că și planul construcțiilor social-culturale este tot atît de bogat?

Separat de lucrările industriale din care am amintit doar cîteva, executăm anul acesta lucrări social-culturale în valoare de circa 15 la sută din sarcina de plan a întreprinderii.

Aceste lucrări vor contribui la dezvoltarea orașului Hunedoara și vor ridica nivelul de viață al munci-

torilor siderurgisti și constructorii din acest puternic centru industrial.

În centrul atenției noastre sta construcția blocurilor noi din Orașul Muncitoresc, care se execută pe baza proiectelor și în condițiunile stabilite de plenara Comitetului Central din noiembrie 1958. Clubul și sala de reuniuni cuprinzînd, o sală de spectacole, cu 1.400 de locuri, sală de muzică, dans, bibliotecă, club și a.tele — este gata de predare.

Planul întreprinderii noastre este mare, dar avîntul constructorilor și al comunistilor care sînt mereu în frunte, asigură și garantează realizarea lui.

— Despre construcțiile și constructorii hunedoreni s-ar putea scrie volume întregi, Hunedoara, oraș cunoscut înainte vreme prin sărăcie și neagră mizerie, este astăzi un centru puternic al industriei noastre socialiste. Și, un merit principal îl au constructorii, care prin munca de fiecare zi traduc în viață vastul program al partidului și guvernului de dezvoltare a industriei grele.

POSTA Redacției

Cititorii ne trimis la redacție în afară de scrisori care vorbesc despre succesele tovarășilor lor de muncă din secțiile combinatului, de pe șantierele de construcții, sau critică unele lipsuri și neajunsuri pe care le înfățișează — și unele lucrări originale, în versuri sau proză. În măsura valorii acestora și în funcție de spațiul disponibil, am făcut loc în coloanele ziarului nostru unora dintre aceste lucrări.

De cele mai multe ori, corespondenții noștri scriu cu emoție și sinceritate despre munca entuziasta a celor ce zidesc temliile socialismului.

Stai dirz
În juru-ți șerpilor de foc
roiesc

Zidul cuptorului să-l
străpungă voiesc

Serie V. Sini — numele nu tocmai bine descifrabil pe manuscris — în poezia „Zidar șanotor”. Sau tovarășul Marian Petru, lacatus montor pe șantierele laminorului de 650, exprimă un sentiment de mîndrie în fața epocii mărețe pe care o străbatem: „Din depărtări”:

Mi-e dor de voi, dar
împletindu-mi dorul
În muncă, zi de zi,
cu spor,
Privesc mîndru cum se
ridică
Uzini pentru al nostru
viitor.

Acelaș sentiment îl cîntă și tovarășul Hancoș Petru în versurile „Satul meu”, unde opune vieții întinsecată de ieri, imaginea luminoasă a prezentului. Totodată, tovarășul Reichardt Nicolae închină o lucrare în versuri unui furnalist.

Acestea sînt teme nobile, către care iubitorii de literatură trebuie să se aplece cu toată forța talentului lor. Evident, lucrările amintite nu sînt lipsite de unele stîngăcii, autorii lor plătind încă tribut prozaismului, fapt pe care l-am explicat prin mica experiență de pînă azi a corespondenților noștri. Dar lucrările lor vădesc calități care dau dreptul la bune speranțe pentru viitor.

Tinerii creatori trebuie să ocolească, însă, cu îndărătnicie, temele nesemnificative, sau întîmiste — de pildă, Dorina N. cu „Balada unui concediu”, sau Hancoș Pe-

Conferința de la Geneva a miniștrilor de Externe

GENEVA. — Problema Berlinului occidental continuă să stea în centrul dezbaterilor conferinței de la Geneva.

În timp ce ziarul „La Suisse” caracterizează discursul de marți al lui A. A. Gromiko, ca „o nouă ofertă a Uniunii Sovietice pentru transformarea Berlinului occidental într-un oraș liber, demilitarizat”, iar majoritatea presei subliniază „noile variante propuse de Uniunea Sovietică pentru găsirea unei formule în Berlinul de vest” („Daily Telegraph”), din parcurgerea articolelor consacrate lucrărilor conferinței nu se poate descoperi nimic încurajator în ce privește pozițiile occidentale.

Astfel, potrivit ziarului „Le Monde”, „oferțele occidentale sînt atât de alambicate și de limitate, încît ele nu pot interesa pe dl. Gromiko”, dar evoluția conferinței nu justifică — arată ziarul în continuare — declarațiile de luni ale lui von Eckardt, care „s-a grăbit să-i prezică eșecul” și care „nu au fost găsite prea ferice de către colegii săi”.

În legătură cu aceasta, se remarcă caracterul total ne-

gativ al celor susținute de Grewe în ședința de marți. De altfel, a încetat de mult a mai fi vreun secret pentru orice observator de aici că delegația vest-germană face totul pentru a dovedi „inutilitatea” și „lipsa de perspectivă” a conferinței și că nu se dă înlătură de la nici un fel de manevre.

Ziua de miercuri a înregistrat în cursul dimineții o întâlnire între cei trei miniștri occidentali și von Brentano, iar după-amiază o nouă întâlnire neoficială a celor patru miniștri de Externe la reședința delegației americane. Deși conținutul înțelvederilor rămîne secret, observatorii consideră puțin probabil că delegații occidentale să-și modifice esențial poziția susținută în ultimele ședințe publice.

Între timp, apropierea datei de 8 iunie, fixată pentru reînceperea discuțiilor celor trei puteri privind încetarea experiențelor atomice, preocupă din nou pe comentatorii care, după cum scrie „New York Herald Tribune”, consideră că „există mari speranțe de realizare a unui acord”.

Din U.R.S.S.

— O uzină modernă —

La Uzina de stat de rulmenți cu bile Nr. 1 din Moscova există în prezent și funcționează cu succes o secție automată, careia i se spune „secția fără oameni”.

„Omul care intră pentru prima oară în această secție încearcă un sentiment curios. Pretutindeni se văd numai mașini-unelte. Ai impresia că acești colosi de metal sînt vii... Huruie motoarele, se mișcă arborii și pinionii, vibrează brațele reguletoarelor. Totuși, lingă agregate nu se vede nici un om. Prin uriașă secție se plimbă cîțiva oameni îmbrăcați în halate albastre, care din cînd în cînd se uită la aparate. În secție domnește o curățenie desăvîșită. Nu se vede nici un fir de strujitură de metal, nici o picătură de ulei. Dimpotrivă, atrage atenția un anunț neobișnuit pentru o secție de uzină: peste tot flori naturale, aranjate frumos în vase uriașe. La un capăt al secției se vede pupitrul de comandă. Aici, contoare electrice anunță cite piese s-au produs pe secundă, pe minut, pe oră, indică calitatea producției. Becurile roșii au destinația să semnaleze rebuturile, dar ele nu se aprind aproape deloc, deoarece mașinile-unelte funcționează ireproșabil.”

Secția automată a uzinei de rulmenți cu bile funcționează de trei ani. Ea ocupă o suprafață de 2.736 metri pătrați. Mașinile-unelte sînt acționate de 700 motoare electrice. Concomitent, în secție funcționează aproximativ 10.000 de aparate electrice. Lungimea cablurilor

electrice depășește 180 km. Toate procesele tehnologice din secție sînt complet automatizate, ceea ce asigură un ritm înalt și o calitate superioară a producției. Întregul ciclu de fabricare a rulmenților cu bile durează 72 de ore. Pentru comparație este interesant de menționat că la o secție obișnuită acest ciclu durează o lună și jumătate. Mina omului nu atinge rulmentul în tot cursul ciclului de producție. Rolul muncitorilor se reduce la a controla procesele de producție și buna funcționare a aparatelor.

Muncitorii din această secție trebuie să posede nenumărate cunoștințe din domeniul pneumaticii, hidraulicii, electronicii, telemecanicii. De aceea este explicabil de ce aici toți muncitorii învață. În prezent, de pildă, cîțiva din ei își pregătesc proiectul de diplomă pentru a obține titlul de ingineri.

În curînd la uzină se vor organiza alte cîteva secții asemănătoare. În 1961, de pildă, va fi dată în exploatare o nouă secție automată, iar în decursul septenarului întreaga uzină se va transforma într-o uzină automată.

În ultimul timp, uzina de rulmenți cu bile Nr. 1 din Moscova a fost vizitată de delegații de ingineri din Statele Unite ale Americii, Anglia, R. F. Germană și alte țări. Specialiștii străini au declarat în unanimitate că în țările lor nu există nici o secție de acest gen. Pînă în prezent „secția fără oameni” de la uzina de rulmenți cu bile Nr. 1 din Moscova este singura din lume.

NOTE EXTERNE

CUM TREBUIE ÎNTELES ACEST LUCRU?

Generalul Norstad, comandantul suprem al trupelor N.A.T.O. în Europa, reacționează în felul său în legătură cu Conferința de la Geneva a miniștrilor afacerilor externe. La începutul lunii mai, în ajunul deschiderii conferinței, el a cerut guvernului Statelor Unite să mărească numărul unităților militare americane din Europa, iar îndată după deschiderea conferinței a plecat în Canada pentru a duce tratative cu privire la continuarea militarizării Germaniei occidentale și la înarmarea trupelor canadiene cantonate în această țară cu arma nucleară și arma-rachetă.

Norstad a cerut printre altele, ca cele 12 escadrile canadiene aflate în Germania occidentală să fie înzestrate cu noile avioane americane de asalt, „Thunderchief”. Această îndoieală plăcere va costa Canada cam jumătate de miliard de dolari, care vor intra în safeurile fabricanților americani de avioane de asalt.

Paralel cu aceasta, s-au purtat discuții și în legătură cu construirea pe teritoriul Canadei a unor baze americane pentru arma atomică și arma-rachetă și cu

„Regruparea” în bazinul Mării Mediterane

La 20 mai ziarul „New York Journal American” relatează, printre alte știri senzaționale, că la Washington a fost elaborat un plan septenal. Știrea despre „septenarul” Washingtonului este, fără îndoială, senzațională. Ce prevede acest plan? O creștere a producției industriale și agricole? O largă dezvoltare a construcției de locuințe? Lichidarea șomajului? Ridicarea nivelului de trai al muncitorilor și fermierilor?

Nu, astfel de planuri nu au existat și nu există în „lumea liberă”. Există însă un domeniu de activitate în care Washingtonul întocmește cu drag proiecte nu numai pentru viitorul apropiat, ci și pentru timpuri mai îndepărtate. Este vorba de o planificare a agresiunii, a operațiilor militare, a războiului rece și cald. Despre o asemenea planificare a relatat și ziarul newyorkez. După cum a anunțat ziarul, Ministerul de Război al S.U.A. a elaborat un plan pentru crearea de baze militare în Lună. Planul cuprinde perioada pînă în 1968 inclusiv. Potrivit acestui plan, în următorii șapte ani, adică pînă în 1965, trebuie să se instaleze în Lună o bază de recunoaștere, iar în anul 1968 o bază pentru rachete.

Fiecare cu ale lui. La Moscova se elaborează planuri pe termen lung pentru dezvoltarea culturii, pentru munca pașnică și înflorirea vieții. La Washington se elaborează planuri de război.

depozitarea de încălzire nucleare pentru rachetele americane Bomark, cu care sînt înzestrate trupele canadiene. Aceasta înseamnă intensificarea înarmării nucleare a comandamentului mixt americano-canadian, cunoscut sub denumirea de NORAD, și, în fond, subordonarea totală a părții canadiene a acestui comandament față de conducerea americană.

Subliniind parcă disprețul său față de tratativele de la Geneva, Norstad a declarat în cursul unui dîneu, la Clubul imperial din Toronto, că în cazul oricărui incident „forțele armate ale N.A.T.O. nu-și vor impune nici o limită în ceea ce privește folosirea armamentului”, cu alte cuvinte, „că vor recurge imediat la bombe atomice. El a făgăduit că trupele canadiene din Europa vor participa integral la războiul atomic. Ispititoare perspec-

tivă, nimic de zis! Iar la Montreal, Norstad le-a declarat ofițerilor din aviația militară canadiană că nici nu poate fi vorba de o slăbire a eforturilor militare ale puterilor occidentale.

„În una dintre cuvîntările rostite la Conferința de la Geneva, Herter, secretarul de stat al S.U.A., s-a arătat nenălmuit de faptul că Gromiko, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., caracterizează N.A.T.O. drept o organizație agresivă. Cum ar putea fi însă calificată altfel o alianță militară al cărei comandant suprem, în perioada desfășurării lucrărilor unei conferințe de cea mai mare importanță internațională avînd drept scop slăbirea încordării internaționale, face în mod demonstrativ declarații războinice și caută să intensifice cursa înarmărilor nucleare?”

Umanitarismul canibalilor

— Singura speranță că un viitor război va fi relativ uman o oferă arma chimică și bacteriologică.

Această frază nu este extrasă dintr-o parodie, și nici din vreun pamflet îndreptat împotriva celor ce plănuiesc un al treilea război mondial. Nu, această teză este cuprinsă într-un articol serios și publicat într-o revistă americană serioasă. Autorul este J. Rothschild, general de brigadă în retragere, fost

pînă nu de mult șeful serviciului de cercetări științifice din corpul chimic al armatei americane. Amplul său articol intitulat „Bacteriile și substanțele toxice — o armă despre care nimeni nu cutează să vorbească” a fost publicat în numărul pe iunie al revistei „Harper's Magazine”.

Rothschild face reclamă „uriazelor posibilități” pe care războiul chimic și bacteriologic le oferă armatei a-

Septenarul Washingtonului

Vizita regelui și reginei Greciei la Roma, care a avut loc între 19 și 21 mai, este pusă în legătură cu tratativele în vederea pregătirii unui pact mediteranean.

În comunicatul oficial cu privire la această vizită nu se spune nimic despre pactul mediteranean. Mai mult decît atît știrile cu privire la

pact au fost dezmințite de reprezentanții oficiali ai țărilor interesate. Dar „în ciuda dezmințirilor oficiale — scria la 22 mai ziarul libanez „L'Orient” — nu începe îndoială că au avut loc tratative între guvernele țărilor din această regiune cu privire la o regroupare a statelor din bazinul Mării Mediterane și la o întărire a a-

mericane. El este pur și simplu încîntat de faptul că mijloacele bacteriologice „pot fi folosite ca o armă strategică pe un teritoriu de mii de mile în timpul unui atac”. Rothschild enumeră cu satisfacție mijloacele care, după părerea lui, pot și trebuie să fie folosite împotriva semănăturilor, animalelor și păsărilor de curte: „rugina neagră”, „pesta porcină și pesta aviară”, iar împotriva oamenilor — microbi care provoacă variola, tifosul, holera, botulismul, orbirea, paralizia...

În ultimii ani, lumea a auzit destule apeluri de acest fel din gura canibalilor americani cu grad de general sau cu titluri academice (cumulînd uneori ambele calități). Menționatul articol al lui Rothschild depășește însă, de bună seamă, tot ce au spus și au scris în această privință colegii săi. El își depășește colegii intrucît cere să se dea o amploare și mai mare pregătirii forțelor armate americane pentru războiul chimic și bacteriologic. El îi depășește nu numai fiindcă îndeamnă guvernul Statelor Unite să se pregătească pentru folosirea acestor criminale mijloace de război, de mult înfierate de întreaga lume civilizată, ci și pentru că le proclamă drept o binefacere pentru oameni, drept una dintre cele mai înalte manifestări ale umanitarismului.

La Rothschild și la colegii săi, cuvîntul „umanitarism” sună într-adevăr ca o bătaie de joc.

„Nu trebuie să fim distruși din cauza americanilor”

— scrie ziarul grec „ESTIA” —

ATENA (Agerpres). — TASS transmite: Influential ziar burghez „ESTIA” publică două articole în care se pronunță hotărît împotriva unei amplasări pe teritoriul Greciei a bazelor americane pentru lansarea de rachete. „Dacă în prezent S. U. A., prin intermediul comandamentului american al N.A.T.O., exercită presiuni asupra Greciei cerînd amplasarea cît mai grabnică a bazelor de rachete în Grecia, ele fac aceasta nu în interesul Greciei, ci în interesul personal. NU TREBUIE SA FIM DISTRUȘI DIN CAUZA AMERICANILOR... TREBUIE SA RENUNȚAM LA AMPLASAREA BAZELOR DE RACHETE PE TERITORIUL NOSTRU”.

Ziarul critică de asemenea încercările propagandei guvernului de a argumenta crearea bazelor de rachete în Grecia prin existența unei „prînejdii din Nord”. Ziarul arată că soluția pentru Grecia este realizarea unui acord cu Uniunea Sovietică. Faptul că U.R.S.S. în ciuda atitudinii ei potrivnice față de N.A.T.O., subliniază ziarul a adoptat în principiu planul Markezinis, care s-a pronunțat împotriva amplasării bazelor de rachete în Grecia și pentru transformarea Balcanilor într-o zonă a păcii, și că „este dispusă să-l examineze amănunțit, denotă că fiecare țară mică poate să promoveze o politică independentă, proprie.”

părării lor comune, chiar dacă cuvintele „pactul mediteranean” nu au fost rostite în cursul tratatelor.”

Între numeroșii participanți la tratativele cu privire la „regrupare” există însă divergențe și chiar un puternic sentiment de neîncredere. Așa cum relatează la 21 mai agenția France Presse, se fac încercări de a se diminua aceste divergențe. Rolul de principal „mediator” în această problemă și l-a asumat primul-ministru al Greciei, Karamanlis. După cum relatează ziarul londonez „Times”, el își dă silința să „apropie” în primul rînd unele țări arabe de Turcia, care este mult prea strîns legată de Occident. „În momentul de față — scria la 18 mai „Times” — primul-ministru al Greciei nu-și propune drept scop al misiunii sale încheierea de tratate de prietenie sau de alianță între aceste țări... Scopul urmărit este... risipirea treptată a suspiciunii arabilor și a neîncrederii lor față de intențiile Occidentului”.

După cum se vede, „regruparea statelor din bazinul Mării Mediterane” se reduce, în esență, la o încercare de înviore a sistemului muribund al pactelor de la Bagdad și balcanic.